

Arrest

nr. 246 906 van 7 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat R. JESPERS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit de stad Poti gelegen in de provincie Samegrelo-Zemo Svaneti. U studeerde in Tbilisi de richting informatica- en besturingssystemen en u was werkzaam in de banksector.

U huwde op 17-jarige leeftijd met E.S. (...) en u scheidde van hem toen u 6 maanden zwanger was van jullie zoon A.S. (...). U ging van hem weg omdat er spanningen waren in jullie relatie en hij een slecht persoon werd wanneer hij dronken was. In de periode na jullie scheiding bleef E. (...) u achtervolgen en zou hij verscheidene zelfmoordpogingen ondernomen hebben. Daarna kende u gedurende een lange periode geen problemen meer met E. (...).

In 2016 leerde u uw huidige echtgenoot Z.L. (...) (CGVS X, O.V. X) kennen. U huwde met hem in maart 2017 én u woonde samen met hem in de stad Rustavi. In het begin van 2018 - ongeveer een jaar na jullie huwelijk - kreeg u opnieuw problemen met E. (...). Hij kwam regelmatig 's nachts naar jullie woning om u uit te schelden en naar u te roepen. U besloot om naar aanleiding van deze nieuwe problemen met E. (...) de politie in te lichten en een klacht in te dienen. De autoriteiten gaven gehoor aan uw klacht en er werd enkele weken later een contactverbod aan E. (...) opgelegd. E. (...) belde u een maand na zijn veroordeling op én hij vertelde u dat hij bijzonder kwaad was dat u de politie hierbij betrokken had. Sindsdien kreeg u regelmatig bedreigingen van E. (...) en kwam hij opnieuw naar jullie woning in Rustavi.

Op 11 of 12 oktober 2019 ontving u een dreigtelefoon van E. (...) nadat er op televisie een nieuwsbericht was verschenen over een gruwelijke moord van een man op zijn ex-vrouw in de stad Kashuri. E. (...) vertelde u dat u hetzelfde lot te wachten zou staan als de vrouw in het nieuwsbericht. Na dit telefoongesprek werd u onwel en liet u een ambulance komen. U en uw man besloten om naar aanleiding van deze bedreiging de reisdocumenten in orde te brengen om uit Georgië te vertrekken. Uw voormalige schoonzus slaagde erin om E. (...) een toestemming te laten ondertekenen zodat uw zoon A. (...) met u kon meereizen. Uw schoonzus had hem zover gekregen door hem te vertellen dat dit noodzakelijk was voor een medische behandeling van A. (...).

U verliet Georgië op 8 december 2019 samen met uw gezin en u reisde met het vliegtuig via de luchthaven van Istanboel naar België. U kwam hier dezelfde dag aan en u diende hier op 13 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: de internationale reispaspoorten van u, uw kinderen en uw man, de notariële akte met betrekking tot de reistoelating voor uw zoon van E. (...) en de officiële vertaling van deze akte in het Frans.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Georgië problemen zal kennen of vermoord zal worden door uw ex-man E.S. (...).

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Hoewel het CGVS het mogelijk acht dat u in het verleden problemen kende met uw ex-man E.S. (...), nl. dat hij u na jullie scheiding achtervolgde of stalkte en dat u naar aanleiding van uw huwelijk met Z.L. (...) in 2017 begin 2018 opnieuw problemen met E. (...) zou gekend hebben, kan er echter omwille van onderstaande redenen geen geloof worden gehecht aan de problemen die u met hem nog gekend zou hebben nadat er begin 2018 tegen hem een contactverbod werd uitgesproken door de Georgische autoriteiten.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verklaringen van u en uw man over het moment waarop jullie besloten om een reistoelating te verkrijgen van E. (...) voor uw zoon A. (...), niet stroken met de inhoud van de notariële akte die u hiervan voorlegde. Zo verklaarde u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u en uw man na de dreigtelefoon van E. (...) op 11 oktober 2019 – nl. het telefoongesprek waarbij E. (...) u met de dood bedreigde naar aanleiding van een nieuwsbericht over een moord in Kashuri – besloten hadden om de reisdocumenten in orde te maken en te vluchten uit Georgië (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigde u dit en u stelde dat u naar aanleiding van deze dreigtelefoon van E. (...) in oktober 2019 begon na te denken om Georgië te verlaten (CGVS, pg. 12-13). U vertelde vervolgens dat u en uw man besloten om het land te verlaten nadat u uw man had ingelicht over de dreigtelefoon van E. (...) (CGVS, pg. 14). U nam nadien contact op met uw schoonzus om haar in te lichten over uw beslissing om het land te verlaten én zij slaagde erin om E. (...) de reistoelating voor uw zoon te laten ondertekenen bij de notaris (CGVS, pg. 14). Uw echtgenoot vertelde eveneens dat u 1 à 2 maanden voor uw vertrek contact opnam met uw schoonzus om de reistoelating voor uw zoon te regelen (CGVS man, pg. 4). Tevens bevestigde hij dat jullie pas na de dreigtelefoon van E. (...) in oktober 2019

besloten hadden om het land te verlaten én om de reistoelating voor uw zoon A. (...) te regelen (CGVS man, pg. 4). Dergelijke verklaringen van u en uw man vallen echter onmogelijk te rijmen met de notariële akte die u voorlegde betreffende de reistoelating van E. (...) voor uw zoon A. (...). Uit de Franse vertaling van de notariële akte blijkt immers dat de akte verleden werd op 10 september 2019. Dit zou betekenen dat de opstelling en ondertekening van de notariële akte, waarin E. (...) een reistoelating gaf voor uw zoon A. (...), dateert van een maand voordat de dreigtelefoon plaatsvond waarna u en uw echtgenoot de beslissing zouden genomen hebben om uit Georgië te vertrekken en de reistoelating voor uw zoon A. (...) te regelen met uw schoonfamilie. Nadat uw man geconfronteerd werd met deze ernstige tegenstrijdigheid tussen jullie verklaringen én de inhoud van de notariële akte, beweerde hij niet te weten hoe en wanneer deze akte geregeld werd. Daarnaast verklaarde hij dat jullie niet naar de data van de akte gekeken hadden én dat de notariële akte anti-gedateerd zou kunnen zijn (CGVS man, pg. 8). Dergelijke verschoningen overtuigen het CGVS echter niet. Wat betreft de bewering van uw man dat hij niet wist hoe en wanneer deze akte geregeld was, dient te worden opgemerkt dat hij eerder tijdens het persoonlijk onderhoud zeer duidelijk verklaarde dat de reistoelating geregeld werd na de telefonische bedreiging van E. (...) in oktober 2019 (CGVS man, pg. 4). Het is bovendien niet aannemelijk dat u en uw man deze belangrijke notariële akte voor jullie verzoek om internationale bescherming niet van naderbij bekeken zouden hebben. Het feit dat jullie de moeite deden om het document te laten vertalen toont immers aan dat u en uw man zich terdege bewust waren van het belang van dit document voor jullie verzoek om internationale bescherming. Bovendien vormt de bewering van uw man, dat deze documenten anti-gedateerd zouden zijn, een postfactum verklaring en een loutere blote bewering die hij op geen enkele wijze staft en waarvoor hij geen zinnige verklaring kan geven. Er dient hierbij nogmaals te worden opgemerkt dat jullie dit document zelf lieten vertalen en er dan ook redelijkerwijs verwacht kan worden dat, indien er werkelijk dergelijke grote chronologische incoherenties zouden zijn tussen de notariële akte en jullie asielrelaas – en jullie een vermoeden zouden gehad hebben dat deze akte anti-gedateerd zou zijn of fouten zou bevatten – u of uw echtgenoot reeds bij de DVZ of aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zouden toegelicht hebben dat de datum van dit document niet overeenstemt met de werkelijke situatie. Het feit dat de verklaringen van u en uw echtgenoot over het moment waarop jullie deze reistoelating verkregen van uw ex-man dermate in tegenspraak zijn met de inhoud van de notariële akte, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat jullie verklaringen over de chronologie van jullie asielrelaas – met name over het moment waarop jullie de moeilijke beslissing namen om het land te verlaten en contact opnamen met uw schoonfamilie om een reistoelating voor uw zoon te verkrijgen bij E. (...) – consistent zouden zijn de inhoud van de notariële akte die u hieromtrent voorlegde. Uw advocaat probeerde de ernst van deze inconsistentie te minimaliseren door te stellen dat u het slachtoffer was van een reeks incidenten en het precieze incident waardoor u vertrokken was daarom niet uitmaakte (CGVS man, pg. 9). Dergelijke uitleg van uw advocaat is echter evenmin overtuigend, gezien zowel u als uw echtgenoot tijdens het interview bij de DVZ en het persoonlijke onderhoud bij het CGVS net wezen op de belangrijke rol die deze dreigtelefoon speelde in het nemen van jullie beslissing om het land te verlaten (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5; Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5; CGVS, pg. 12-14; CGVS man, pg. 4).

Bijkomend kan worden opgemerkt dat uw echtgenoot tijdens het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bijzonder inconsistente verklaringen aflegde over het nieuwsbericht dat voorafging aan de dreigtelefoon van E. (...) in oktober 2019. Tijdens het interview bij de DVZ verklaarde uw man dat dit een nieuwsbericht betrof over politieagenten die in de stad Kashuri iemand gedood hadden én dat E. (...) u aan de telefoon vertelde dat u dit ook mocht verwachten (Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde uw echtgenoot echter dat dit een nieuwsbericht betrof over een man die zijn voormalige partner had vermoord (CGVS man, pg. 4). Dergelijke inconsistente verklaringen van uw man over het nieuwsbericht dat voorafging aan de telefonische bedreiging van E. (...) in oktober 2019, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat uw man over dit nieuwsbericht consistente verklaringen zou afleggen aangezien dit nieuwsbericht voorafging aan de dreigtelefoon van E. (...) waarna u besloot om het land te verlaten én E. (...) tijdens deze dreigtelefoon specifiek verwees naar dit nieuwsbericht.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u en uw man tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegden over de bedreigingen die u van E. (...) zou ontvangen hebben nadat aan hem een contactverbod werd opgelegd in 2018.

Ten eerste, legden u en uw man tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop E. (...) voor het eerst contact met u zou gezocht hebben nadat er een contactverbod tegen hem werd uitgesproken. Zo beweerde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat E. (...) voor het eerst opnieuw contact met u opnam ongeveer een maand nadat er een contactverbod aan hem was opgelegd. U gaf hierbij

aan dat dit eerste contact een telefoongesprek betrof waarbij hij enorm agressief was aan de telefoon en hij razend was op u omdat u de politie erbij had betrokken (CGVS, pg. 9). Dergelijke verklaringen staan echter haaks op de verklaringen die uw man aflegde over het moment waarop u voor het eerst weer contact zou gehad hebben met E. (...) nadat aan hem een contactverbod werd opgelegd. Zo gaf uw man aan dat een contactverbod normaal gezien 30 dagen duurt in Georgië maar E. (...) niet lang wachtte om het contactverbod te overtreden. E. (...) zou volgens uw man reeds enkele dagen nadat het contactverbod werd uitgesproken opnieuw met u in contact gekomen zijn. Uw man bevestigde vervolgens dat het slechts enkele dagen betrof en hij gaf hierbij aan dat E. (...) toen telefonisch contact zocht met u (CGVS man, pg. 5). Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen van u en uw man over het moment waarop E. (...) opnieuw contact zou gezocht hebben met u nadat er een contactverbod tegen hem werd uitgesproken, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat zowel u als uw man gelijklopende verklaringen zouden afleggen over het moment waarop u voor het eerst weer contact had met uw ex-man of bedreigd werd door hem nadat er een contactverbod aan hem werd opgelegd. Op dat moment bleek immers dat u - hoewel er een contactverbod tegen hem was uitgevaardigd - niet meer veilig was voor hem.

Ten tweede, legden u en uw man tegenstrijdige verklaringen af over het contact dat jullie met de politie zouden gepleegd hebben naar aanleiding van deze eerste dreigtelefoon van E. (...). U gaf aanvankelijk aan dat u na dit telefoontje niets ondernomen had en het gewoon aan uw man verteld had. Nadien bevestigde u nogmaals dat u naar aanleiding van dit incident geen contact had opgenomen met de autoriteiten of politie. U beweerde dat u er op dat moment zelfs niet aan gedacht had om de autoriteiten te contacteren (CGVS, pg. 10). Dergelijke verklaringen staan in schril contrast met de verklaringen die uw man hierover aflegde. Uw man antwoordde immers bevestigend op de vraag of jullie na deze eerste dreigtelefoon de politie ingelicht hadden. Tevens gaf hij aan dat jullie naar het nummer 112 gebeld hadden en de politie was gekomen, maar zij niets hadden gedaan. Er werd vervolgens nogmaals de vraag gesteld aan uw man of jullie op dat moment de politie hadden ingelicht en hij vermoedde van wel (CGVS man, pg. 6). Het feit dat u en uw man tegenstrijdige verklaringen aflegden over het contact dat jullie met de politie zouden gehad hebben na deze eerste dreigtelefoon, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw man coherente verklaringen zouden afleggen over de mate waarin jullie bescherming zochten na deze telefonische bedreiging van E. (...). Dit was immers de eerste maal dat hij opnieuw contact opnam met u nadat er een contactverbod aan hem was opgelegd en tevens bleek uit dit telefoongesprek dat hij zich in de toekomst niet aan dit contactverbod zou houden. Hij was volgens uw verklaringen tijdens dit telefoongesprek immers bijzonder agressief en razend op u omdat u er de politie bij betrokken had (CGVS, pg. 9).

Ten derde, legden u en uw man weinig consistente verklaringen af over de aanwezigheid van uw man bij het eerste bezoek van E. (...) aan jullie huis nadat er aan hem een contactverbod was opgelegd. Zo vertelde u hierover dat E. (...) enkele dagen na de dreigtelefoon (zie supra.) naar uw huis kwam en hij hierbij naar u riep en u beledigde. U vertelde dat uw man hierbij aanwezig was en hij uit het raam keek. Voorts maakte u zich zorgen dat uw man in de verdediging zou gaan en E. (...) zou aanvallen. Later tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde u nogmaals dat uw man tijdens dit incident thuis was (CGVS, pg. 10 & 11). Dergelijke verklaringen vallen moeilijk te rijmen met de verklaringen die uw man aflegde over het eerste bezoek van E. (...) aan uw huis nadat er een contactverbod aan hem werd opgelegd. Zo verklaarde uw man aanvankelijk dat hij dacht dat hij op dat moment niet aanwezig was. Enkele vragen later bevestigde hij opnieuw dat hij dacht dat hij toen niet aanwezig was. Uiteindelijke beweerde uw man dat hij niet meer wist of hij toen thuis was of niet (CGVS man, pg. 6). Bovenstaande weinig consistente verklaringen van u en uw man over het eerste bezoek aan uw huis van E. (...) nadat er een contactverbod aan hem werd opgelegd, waarbij u enerzijds zeer duidelijk aangaf dat uw man hierbij aanwezig was terwijl uw man anderzijds vermoedde dat hij hier niet bij aanwezig was, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw man over dit incident coherente en duidelijke verklaringen zouden kunnen afleggen. Dit betrof immers het eerste moment waarop E. (...) naar uw huis kwam nadat het contactverbod tegen hem werd uitgevaardigd én bovendien bleek hier nogmaals uit dat hij zich niet aan zijn contactverbod zou houden.

Ten slotte, is het bijzonder vreemd én weinig logisch dat zowel u als uw man geen ernstige pogingen ondernamen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten of bij derden toen u opnieuw bedreigingen ontving van E. (...) nadat er tegen hem een contactverbod was uitgevaardigd. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u niets ondernomen had toen u voor het eerst een dreigtelefoon ontving van E. (...) nadat er een contactverbod tegen hem was uitgevaardigd. U zou pas contact opgenomen hebben met de politie toen E. (...) voor het eerst weer naar jullie huis kwam (CGVS, pg. 10). Voorst vertelden zowel u als uw man dat jullie geen ernstige poging ondernamen om

bescherming te zoeken bij de autoriteiten én jullie acties zich louter beperkten tot het af en toe bellen van een politiepatrouille wanneer E. (...) naar jullie huis kwam (CGVS, pg. 10-12; CGVS man, pg. 6 & 7). Tevens gaf u aan dat u na de dreigtelefoon van E. (...) in oktober 2019 - waarna u de beslissing zou genomen hebben om het land te verlaten (zie supra.) - niet de moeite deed om de autoriteiten of de politie hierover in te lichten (CGVS, pg. 14). Daarnaast verklaarde u nooit de hulp van een advocaat ingeschakeld te hebben voor de problemen die u met E. (...) zou gekend hebben nadat er een contactverbod tegen hem was uitgevaardigd (CGVS, pg. 12 & 14). Ten slotte, kon u op geen enkele manier documenten of bewijzen voorleggen die aantonen dat u nog een officiële klacht indiende bij de politie omtrent de problemen die u met E. (...) gekend zou hebben nadat er een contactverbod tegen hem was uitgevaardigd (CGVS, pg. 12). Dergelijke passieve handelingswijze vanwege u en uw echtgenoot, met name dat zowel u als uw man geen ernstige stappen ondernamen om een advocaat onder de arm te nemen of een formele klacht in te dienen bij de autoriteiten tegen E. (...), is niet aannemelijk in de door u geschetste context. Uit uw verklaringen bleek immers dat u voorheen wel degelijk snel hulp en bescherming kreeg van de autoriteiten voor de bedreigingen van E. (...). Zo verklaarde u dat u voorheen een klacht indiende tegen E. (...) én er enkele weken later een contactverbod tegen hem werd uitgesproken (CGVS, pg. 8 & 9). De uitleg die u verschaftte voor het feit dat u en uw man geen enkel ernstige poging ondernamen om nog bescherming bij de autoriteiten te verkrijgen of hulp aan een advocaat te vragen, overtuigt het CGVS bovendien niet. Vooreerst verklaarde u dat u geen klacht tegen E. (...) indiende omdat uw man vertelde dat hij connecties bij de politie had en de politie corrupt is (CGVS, pg. 9 & 12). Dit is echter louter een blote bewering die zowel u als uw man op geen enkele wijze staven. Uw man geeft hierbij immers zelf aan dat dit slechts een vermoeden betreft (CGVS man, pg. 6). Tevens is het weinig waarschijnlijk dat E. (...) beschermd zou worden door de politie aangezien u – zoals reeds eerder werd opgemerkt – er voorheen in geslaagd was om een klacht in te dienen tegen hem en er aan hem een contactverbod werd opgelegd. Voorts beweerde u dat de politie enkel iets kon ondernemen als hij geweld zou gebruiken tegen u (CGVS, pg. 9). U gaf echter meteen toe dat de wet ondertussen veranderd is en ze nu mannen die hun voormalige partner dermate lastigvallen effectief kunnen vastzetten (CGVS, pg. 9). Bijgevolg ondermijnen voorgaande vaststellingen met betrekking tot het bijzonder vreemde en weinig logische gedrag van u en uw echtgenoot – met name dat u en uw man geen ernstige poging ondernamen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten of bij een advocaat voor de bedreigingen die jullie van E. (...) ontvingen nadat er tegen hem een contactverbod was uitgesproken – verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, met name de reispassen van u, uw man en uw kinderen, de notariële akte met betrekking tot de reistoelating van E. (...) voor uw zoon A. (...) en de officiële vertaling van deze akte in het Frans, dient te worden opgemerkt dat deze enkel uw identiteit en herkomst uit Georgië staven en het feit dat uw zoon een reistoelating kreeg van E. (...), wat in deze beslissing niet wordt betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de:

“- Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van het materiële motiveringsbeginsel. Schending van de zorgvuldigheidsplicht. Schending van het redelijkheidsbeginsel.

- Schending van artikel 3 EVRM.

- Schending van de art. 48/3, art. 48/4, art. 57/6/1 §1, §2 en §3 van de Vreemdelingenwet.

- Schending van artikel 1.A.2. van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

- Schending van de richtlijnen van de UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof, '."

In een eerste middelonderdeel doet verzoekster gelden:

"De beslissing verwijst naar artikel 57/6/1, §2 van de vreemdelingenwet om een versnelde procedure te motiveren, en met name naar het gegeven dat verzoeker afkomstig is uit een veilig land Georgië.

Voor een versnelde procedure is dit een afdoend motief.

Op het einde van de beslissing wordt dan toepassing gemaakt van artikel 57/6/1 §2 vreemdelingenwet om het verzoek kennelijk ongegrond te verklaren.

De wetgeving is evenwel ruimer in haar toepassing.

Artikel 57/6/1, §1 b stelt inderdaad dat de CGVS een versnelde procedure kan toepassen zo iemand uit een veilig land komt.

Evenwel dient hierbij rekening te worden gehouden met artikel 57/6/1 §3 die bepaalt dat bepaalt:

"De CGVS is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke situatie niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Artikel 57/6/1 §3 vreemdelingenwet is niet opgenomen in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing motiveert niet vanuit de voorwaarden die in dat artikel zijn opgenomen.

In feite verplicht artikel 57/6/1 §1, §2 en §3 vreemdelingenwet tot een dubbel onderzoek: enerzijds moet worden nagegaan of verzoeker uit een veilig land komt en kan de versnelde procedure worden toegepast en het verzoek kennelijk ongegrond worden verklaard; anderzijds moet onderzocht worden wanneer de verzoeker dit opwerpt of in zijn specifieke situatie er substantiële redenen worden ingeroepen om in zijn specifieke situatie het land niet als veilig land te beschouwen. In die laatste hypothese moet de internationale bescherming geweigerd worden; maar deze laatste situatie kan niet leiden tot een beslissing van kennelijke ongegrondheid.

De hier bestreden beslissing maakt, in strijd met vermelde duidelijke wetsbepalingen, een mengeling van de beide te onderzoeken situatie, door enerzijds wel te motiveren over de substantiële redenen door verzoeker in het kader van zijn specifieke situatie, maar anderzijds te beslissen tot kennelijke ongegrondheid, terwijl bij afwijzing van die substantiële redenen had moeten beslist worden tot weigering.

Wegens schending van artikel 57/6/1 vreemdelingenwet dient de beslissing dan ook vernietigd te worden, het statuut te worden toegekend, minstens de aanvraag te worden teruggezonden aan de CGVS teneinde op een correcte wettelijke basis te beslissen."

Ten tweede, en ondergeschikt, voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing intern tegenstrijdig is. In dit kader stelt zij:

"Als titel draagt de beslissing 'Verzoek kennelijk ongegrond'. In het beschikkend gedeelte wordt dan gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet. Verder wordt in de conclusie gesteld dat 'bovendien het verzoek als kennelijk ongegrond wordt beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1 §2 vreemdelingenwet.*

De beslissing kan deze beide beslissingen niet samen nemen. Het gaat om onderscheiden begrippen die moeten toegepast worden; ofwel is het verzoek kennelijk ongegrond en dient niet meer geoordeeld over vluchteling of subsidiaire bescherming, ofwel is het kennelijk gegrond maar stemt het niet overeen met de voorwaarden om het statuut van vluchteling of subsidiair beschermde te bekomen en dient het statuut geweigerd te worden.

Om vermelde redenen dient de beslissing vernietigd te worden en de zaak voor nieuwe behandeling teruggezonden te worden aan de CGVS."

In een tweede middelonderdeel en in ondergeschikte orde, betoogt verzoekster dat zij specifieke redenen heeft aangehaald waarom Georgië naar haar mening niet als veilig land kon worden beschouwd.

"In het kader van de problemen met haar ex-echtgenoot werd beroep gedaan op de autoriteiten, met name de politie. Er kwam een contactverbod, maar de ex-echtgenoot van verzoekster leefde dit niet na. Wanneer verzoekster en haar echtgenoot dan beroep deden op de autoriteiten werd hen elke bijstand om het contactverbod af te dwingen geweigerd.

In die zin werd opgeworpen dat Georgië geen veilig land was, in die zin dat de democratische beginselen er konden afgedwongen worden.

De bestreden beslissing geeft in dat kader van de specifieke redenen geen motief."

In een derde middelonderdeel, geeft verzoekster aan dat haar aanvraag niet kennelijk ongegrond verklaard kon worden. Zij haalde een gegronde vrees aan en deze diende te worden onderzocht. De opgegeven motieven zijn volgens haar niet voldoende om tot kennelijke ongegrondheid te beslissen.

“Verzoekster wijst op artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet en op de richtlijn van de UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof volgens welke er bij twijfel aan de verzoeker het voordeel van de twijfel toegelaten moet worden (eigen onderlijning):

(...)

Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoekster dat verwerende partij in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan.

In het kader van een aanvraag internationale bescherming kan louter worden voortgegaan op verklaringen; materiële bewijzen zijn in die zin secundair. De algemene geloofwaardigheid moet onderzocht worden.”

Met betrekking tot de notariële akte, geeft verzoekster aan:

“Verzoekster stelt dat zij en haar echtgenoot reeds eerder dan oktober 2019, en in feite reeds korte tijd nadat de bedreigingen begin 2018 begonnen zijn, het plan hadden opgevat om het land te ontvluchten omwille van de veiligheid van verzoekster.

Zij hadden hiertoe contact met de gewezen schoonfamilie van verzoekster, met name de zus van E. (...) en zijn ouders, vooral zijn moeder.

Het zijn deze die via de notaris de toelating voor het meenemen van A. (...) naar het buitenland bekomen hebben. Dit dateert effectief van september 2019.

De dreigtelefoon van 11-12 oktober 2019 was niet de reden voor de vlucht maar was wel de reden om de vlucht te versnellen en deze ook begin december 2019 effectief uit te voeren.

Verzoekster en haar echtgenoot wensen op dit punt verhoord te worden daar de genoteerde en vertaalde verklaringen blijkbaar niet of minstens deels niet conform zijn met wat zij menen verklaard te hebben.”

Aangaande de in de bestreden beslissing vermelde tegenstrijdigheden inzake de bedreigingen, verklaart verzoekster:

“De echtgenoot van verzoekster blijft er bij dat E. (...) reeds enkele dagen na het contactverbod terug contact opnam met zijn echtgenote. Het is niet duidelijk of en waarom genoteerd werd dat verzoekster hierover een andere verklaring zou afgelegd hebben.”

“Ook wat betreft het contact met de politie na de dreigtelefoons is verzoekster van mening dat zij en haar echtgenoot geen tegenstrijdige verklaringen aflegden. Er waren zoveel dreigtelefoons dat er voor sommigen wel en voor anderen geen contact werd opgenomen met de politie. Dit verklaart eventuele tegenstrijdigheden.”

Betreffende de vraag of haar echtgenoot al dan niet aanwezig was in de woning wanneer E. deze woning bezocht, doet verzoekster gelden:

“Het probleem was dat E. (...) zo veelvuldig aan het huis is geweest dat het, maanden later, nog moeilijk uit te maken was wanneer de echtgenoot van verzoekster wel of niet aanwezig was.

Dit verklaart mogelijke tegenstellingen.”

Verzoekster betwist verder dat zijzelf en haar echtgenoot geen ernstige pogingen ondernamen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten of bij derden na de bedreigingen na het contactverbod. Verzoekster betoogt:

“Verzoekster en haar echtgenoot hebben hiertoe wel pogingen gedaan; of die al of niet ernstig waren is een interpretatie van de bestreden beslissing. Maar feit was dat de autoriteiten wel het contactverbod hadden opgelegd, maar geen tussenkomst hebben verleend om het af te dwingen.

Dit is niet onlogisch gezien de bezetting van de politiediensten, die in Georgië andere prioriteiten hebben. Verder gaat de beslissing snel voorbij aan het gegeven dat in dat land de politiediensten niet altijd functioneren zoals in een Westerse democratie.

Verzoekster en haar echtgenoot dienen dan ook de mogelijkheid te krijgen om hun asielaanvraag ten gronde te laten behandelen.

Zij wijzen er nog op dat het vermoorden van vrouwen door mannen in Georgië een zeer ernstige problematiek is, dat het behoren tot een bepaalde groep (vrouwen, echtgenotes) een grondslag is in de Conventie van Genève voor internationale bescherming, en dit zeker in een land waar de politiediensten en meer algemeen de autoriteiten, zonder absoluut te veralgemenen, weinig de cultuur hebben om de bescherming van ernstig bedreigde vrouwen op zich te nemen.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekster de schending aanvoert van *“de richtlijnen van de UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof”* en uit dit document twee paragrafen citeert, dient te worden opgemerkt dat deze UNHCR-nota, hoewel deze een aantal waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Derhalve kan verzoekster zich niet dienstig op de schending van (de voormelde paragrafen uit) deze nota beroepen.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster internationale bescherming behoeft verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts bevoegd om een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te beschouwen op basis van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Luidens artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure kan behandelen indien de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3.

Artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te stoelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie."

Verzoekster kan gelet op de inhoud van voormelde wetsartikelen en bepalingen niet worden gevolgd in hetgeen zij in haar eerste middelonderdeel betoogt inzake de aangevoerde schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekster in dit kader laat uitschijnen dat er in de bestreden beslissing niet zou worden gemotiveerd aan de hand van de voorwaarden zoals bepaald in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet, dient vooreerst te worden vastgesteld dat dit een loutere en aperte miskenning vormt van de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Verder leidt verzoekster uit de voormelde bepalingen, zoals opgenomen in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, ten onrechte af en doet zij van deze bepalingen een foutieve lezing waar zij beweert dat verweerder, wanneer deze beslist tot een weigering in de zin van de derde paragraaf van dit artikel, niet zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming in de zin van de tweede paragraaf van dit artikel en dat het tegenstrijdig en/of niet toegelaten zou zijn dat verweerder in één en dezelfde beslissing enerzijds beslist tot de weigering van internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet) en anderzijds besluit het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond te beschouwen (overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet).

Uit de inhoud van de tweede en derde paragraaf van voormeld wetsartikel, blijkt immers genoegzaam dat de commissaris-generaal weldegelijk bevoegd is en de mogelijkheid heeft om in één en dezelfde beslissing te besluiten tot de weigering van internationale bescherming en, in het geval van zulke weigering, tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.6. Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar gemotiveerd wordt: *"Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.*

U vreest dat u bij een terugkeer naar Georgië problemen zal kennen of vermoord zal worden door uw ex-man E.S. (...).

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd."

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.7. Zoals reeds werd aangehaald, stelt verzoekster haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij vreest aldaar problemen te zullen kennen met en te zullen worden vermoord door haar ex-echtgenoot.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Hoewel het CGVS het mogelijk acht dat u in het verleden problemen kende met uw ex-man E.S. (...), nl. dat hij u na jullie scheiding achtervolgde of stalkte en dat u naar aanleiding van uw huwelijk met Z.L. (...) in 2017 begin 2018 opnieuw problemen met E. (...) zou gekend hebben, kan er echter omwille van onderstaande redenen geen geloof worden gehecht aan de problemen die u met hem nog gekend zou hebben nadat er begin 2018 tegen hem een contactverbod werd uitgesproken door de Georgische autoriteiten.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verklaringen van u en uw man over het moment waarop jullie besloten om een reistoelating te verkrijgen van E. (...) voor uw zoon A. (...), niet stroken met de inhoud van de notariële akte die u hiervan voorlegde. Zo verklaarde u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u en uw man na de dreigtelefoon van E. (...) op 11 oktober 2019 – nl. het telefoongesprek waarbij E. (...) u met de dood bedreigde naar aanleiding van een nieuwsbericht over een moord in Kashuri – besloten hadden om de reisdocumenten in orde te maken en te vluchten uit Georgië (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigde u dit en u stelde dat u naar aanleiding van deze dreigtelefoon van E. (...) in oktober 2019 begon na te denken om Georgië te verlaten (CGVS, pg. 12-13). U vertelde vervolgens dat u en uw man besloten om het land te verlaten nadat u uw man had ingelicht over de dreigtelefoon van E. (...) (CGVS, pg. 14). U nam nadien contact op met uw schoonzus om haar in te lichten over uw beslissing om het land te verlaten én zij slaagde erin om E. (...) de reistoelating voor uw zoon te laten ondertekenen bij de notaris (CGVS, pg. 14). Uw echtgenoot vertelde eveneens dat u 1 à 2 maanden voor uw vertrek contact opnam met uw schoonzus om de reistoelating voor uw zoon te regelen (CGVS man, pg. 4). Tevens bevestigde hij dat jullie pas na de dreigtelefoon van E. (...) in oktober 2019 besloten hadden om het land te verlaten én om de reistoelating voor uw zoon A. (...) te regelen (CGVS man, pg. 4). Dergelijke verklaringen van u en uw man vallen echter onmogelijk te rijmen met de notariële akte die u voorlegde betreffende de reistoelating van E. (...) voor uw zoon A. (...). Uit de Franse vertaling van de notariële akte blijkt immers dat de akte verleden werd op 10 september 2019. Dit zou betekenen dat de opstelling en ondertekening van de notariële akte, waarin E. (...) een reistoelating gaf voor uw zoon A. (...), dateert van een maand voordat de dreigtelefoon plaatsvond waarna u en uw echtgenoot de beslissing zouden genomen hebben om uit Georgië te vertrekken en de reistoelating voor uw zoon A. (...) te regelen met uw schoonfamilie. Nadat uw man geconfronteerd werd met deze ernstige tegenstrijdigheid tussen jullie verklaringen én de inhoud van de notariële akte, beweerde hij niet te weten hoe en wanneer deze akte geregeld werd. Daarnaast verklaarde hij dat jullie niet naar de data van de akte gekeken hadden én dat de notariële akte anti-gedateerd zou kunnen zijn (CGVS man, pg. 8). Dergelijke verschoningen overtuigen het CGVS echter niet. Wat betreft de bewering van uw man dat hij niet wist hoe en wanneer deze akte geregeld was, dient te worden opgemerkt dat hij eerder tijdens het persoonlijk onderhoud zeer duidelijk verklaarde dat de reistoelating geregeld werd na de telefonische bedreiging van E. (...) in oktober 2019 (CGVS man, pg. 4). Het is bovendien niet aannemelijk dat u en uw man deze belangrijke notariële akte voor jullie verzoek om internationale bescherming niet van naderbij bekeken zouden hebben. Het feit dat jullie de moeite deden om het document te laten vertalen toont immers aan dat u en uw man zich terdege bewust waren van het belang van dit document voor jullie verzoek om internationale bescherming. Bovendien vormt de bewering van uw man, dat deze documenten anti-gedateerd zouden zijn, een postfactum verklaring en een loutere blote bewering die hij op geen enkele wijze staft en waarvoor hij geen zinnige verklaring kan geven. Er dient hierbij nogmaals te worden opgemerkt dat jullie dit document zelf lieten vertalen en er dan ook redelijkerwijs verwacht kan worden dat, indien er werkelijk dergelijke grote chronologische incoherenties zouden zijn tussen de notariële akte en jullie asielrelaas – en jullie een vermoeden zouden gehad hebben dat deze akte anti-gedateerd zou zijn of fouten zou bevatten – u of uw echtgenoot reeds bij de DVZ of aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zouden toegelicht hebben dat de datum van dit document niet overeenstemt met de werkelijke situatie. Het feit dat de verklaringen van u en uw echtgenoot over het moment waarop jullie deze reistoelating verkregen van uw ex-man dermate in tegenspraak zijn met de inhoud van de notariële akte, doet op fundamentele

wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat jullie verklaringen over de chronologie van jullie asielrelaas – met name over het moment waarop jullie de moeilijke beslissing namen om het land te verlaten en contact opnamen met uw schoonfamilie om een reistoelating voor uw zoon te verkrijgen bij E. (...) – consistent zouden zijn de inhoud van de notariële akte die u hieromtrent voorlegde. Uw advocaat probeerde de ernst van deze inconsistentie te minimaliseren door te stellen dat u het slachtoffer was van een reeks incidenten en het precieze incident waardoor u vertrokken was daarom niet uitmaakte (CGVS man, pg. 9). Dergelijke uitleg van uw advocaat is echter evenmin overtuigend, gezien zowel u als uw echtgenoot tijdens het interview bij de DVZ en het persoonlijke onderhoud bij het CGVS net wezen op de belangrijke rol die deze dreigtelefoon speelde in het nemen van jullie beslissing om het land te verlaten (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5; Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5; CGVS, pg. 12-14; CGVS man, pg. 4).”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij heden poneert dat zijzelf en haar echtgenoot reeds eerder dan oktober 2019, en in feite reeds kort nadat de bedreigingen begin 2018 begonnen, het land planden te verlaten, dient te worden vastgesteld dat verzoekster hiermee haar verklaringen en deze van haar echtgenoot eenvoudigweg tracht te wijzigen en aan te passen aan de voormelde, in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en aan de inhoud van de door haar neergelegde notariële akte. Nochtans waren zowel de eerdere verklaringen van verzoekster als deze van haar echtgenoot duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met dit document in strijd.

Gezien zowel de verklaringen van verzoekster als deze van haar echtgenoot van dermate duidelijke aard waren, kan, nog daargelaten dat verzoekster zulks op generlei wijze hard maakt of onderbouwt, evenmin worden aangenomen dat *“de genoteerde en vertaalde verklaringen blijkbaar niet of minstens deels niet conform zijn met wat zij menen verklaard te hebben”*. Dit geldt nog des te meer daar zowel verzoekster als haar echtgenoot bij het CGVS aangaven dat zij de tolk begrepen. Verder werd hen duidelijk gemaakt dat zij eventuele problemen moesten melden tijdens hun persoonlijk onderhoud. Geen van beide maakte in het kader van de vraagstelling omtrent het voorgaande enige melding van problemen. Daarenboven gaven zij aan het einde van hun persoonlijk onderhoud beide eenduidig aan dat zij de tolk die hen bijstond goed hadden begrepen. Ook hun advocaat, die hen bijstond gedurende hun respectieve persoonlijke onderhoud, maakte nergens melding van enig probleem inzake de vertaling of communicatie (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p.1-2, 15; notities van het persoonlijk onderhoud verzoeksters echtgenoot, p.1-2, 9). In dit kader dient bovendien erop te worden gewezen dat uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat zowel verzoekster als haar echtgenoot een kopie van de notities van hun persoonlijk onderhoud vroegen en ontvingen. Zij maakten over deze kopieën van de notities van hun persoonlijk onderhoud vervolgens geen enkele opmerking over aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dient in dit kader te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig het eerste lid van deze bepaling, kan de verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat opmerkingen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Overeenkomstig het tweede lid van deze bepaling worden deze opmerkingen schriftelijk en in de proceduretaal aan de commissaris-generaal meegedeeld. Overeenkomstig het vijfde lid van deze bepaling, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt. Gezien verzoekster en haar echtgenoot omtrent de notities van hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen enkele opmerking overmaakten aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, worden zij geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities en kan verzoekster heden niet voorhouden dat de inhoud van deze notities (deels) niet in overeenstemming zou zijn met hetgeen zijzelf en haar echtgenoot verklaarden.

Bovendien laat verzoekster de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gesteld wordt:

“Bijkomend kan worden opgemerkt dat uw echtgenoot tijdens het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bijzonder inconsistente verklaringen aflegde over het nieuwsbericht dat voorafging aan de dreigtelefoon van E. (...) in oktober 2019. Tijdens het interview bij de DVZ verklaarde uw man dat dit een nieuwsbericht betrof over politieagenten die in de stad Kashuri iemand gedood hadden én dat E. (...) u aan de telefoon vertelde dat u dit ook mocht verwachten (Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde uw echtgenoot echter dat dit een nieuwsbericht betrof over een man die zijn voormalige partner had vermoord (CGVS man, pg. 4). Dergelijke inconsistente verklaringen van uw man over het nieuwsbericht dat voorafging aan de telefonische bedreiging van E. (...) in oktober 2019, doen verder afbreuk aan de

geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat uw man over dit nieuwsbericht consistente verklaringen zou afleggen aangezien dit nieuwsbericht voorafging aan de dreigtelefoon van E. (...) waarna u besloot om het land te verlaten én E. (...) tijdens deze dreigtelefoon specifiek verwees naar dit nieuwsbericht.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven:

“Daarnaast moet worden vastgesteld dat u en uw man tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegden over de bedreigingen die u van E. (...) zou ontvangen hebben nadat aan hem een contactverbod werd opgelegd in 2018.

Ten eerste, legden u en uw man tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop E. (...) voor het eerst contact met u zou gezocht hebben nadat er een contactverbod tegen hem werd uitgesproken. Zo beweerde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat E. (...) voor het eerst opnieuw contact met u opnam ongeveer een maand nadat er een contactverbod aan hem was opgelegd. U gaf hierbij aan dat dit eerste contact een telefoongesprek betrof waarbij hij enorm agressief was aan de telefoon en hij razend was op u omdat u de politie erbij had betrokken (CGVS, pg. 9). Dergelijke verklaringen staan echter haaks op de verklaringen die uw man aflegde over het moment waarop u voor het eerst weer contact zou gehad hebben met E. (...) nadat aan hem een contactverbod werd opgelegd. Zo gaf uw man aan dat een contactverbod normaal gezien 30 dagen duurt in Georgië maar E. (...) niet lang wachtte om het contactverbod te overtreden. E. (...) zou volgens uw man reeds enkele dagen nadat het contactverbod werd uitgesproken opnieuw met u in contact gekomen zijn. Uw man bevestigde vervolgens dat het slechts enkele dagen betrof en hij gaf hierbij aan dat E. (...) toen telefonisch contact zocht met u (CGVS man, pg. 5). Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen van u en uw man over het moment waarop E. (...) opnieuw contact zou gezocht hebben met u nadat er een contactverbod tegen hem werd uitgesproken, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat zowel u als uw man gelijklopende verklaringen zouden afleggen over het moment waarop u voor het eerst weer contact had met uw ex-man of bedreigd werd door hem nadat er een contactverbod aan hem werd opgelegd. Op dat moment bleek immers dat u - hoewel er een contactverbod tegen hem was uitgevaardigd - niet meer veilig was voor hem.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij inzake de voormelde feiten eenvoudigweg de versie die haar echtgenoot bij het CGVS verstrekke bevestigt, dient te worden vastgesteld dat zij hiermee de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen deze versie van de feiten en haar eigen versie van deze feiten in het geheel niet weerlegt of ontkracht. Waar verzoekster laat uitschijnen dat er ten onrechte zou zijn genoteerd dat zij hierover andere verklaringen aflegde, dient, nog daargelaten dat zij zich in dit kader andermaal beperkt tot een blote en algemene bewering, voorts te worden opgemerkt dat dit omwille van de reeds hoger aangehaalde redenen in het geheel niet kan worden gevolgd.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Ten tweede, legden u en uw man tegenstrijdige verklaringen af over het contact dat jullie met de politie zouden gepleegd hebben naar aanleiding van deze eerste dreigtelefoon van E. (...). U gaf aanvankelijk aan dat u na dit telefoontje niets ondernomen had en het gewoon aan uw man verteld had. Nadien bevestigde u nogmaals dat u naar aanleiding van dit incident geen contact had opgenomen met de autoriteiten of politie. U beweerde dat u er op dat moment zelfs niet aan gedacht had om de autoriteiten te contacteren (CGVS, pg. 10). Dergelijke verklaringen staan in schril contrast met de verklaringen die uw man hierover aflegde. Uw man antwoordde immers bevestigend op de vraag of jullie na deze eerste dreigtelefoon de politie ingelicht hadden. Tevens gaf hij aan dat jullie naar het nummer 112 gebeld hadden en de politie was gekomen, maar zij niets hadden gedaan. Er werd vervolgens nogmaals de vraag gesteld aan uw man of jullie op dat moment de politie hadden ingelicht en hij vermoedde van wel (CGVS man, pg. 6). Het feit dat u en uw man tegenstrijdige verklaringen aflegden over het contact dat jullie met de politie zouden gehad hebben na deze eerste dreigtelefoon, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw man coherente verklaringen zouden afleggen over de mate waarin jullie bescherming zochten na deze telefonische bedreiging van E. (...). Dit was immers de eerste maal dat hij opnieuw contact opnam met u nadat er een contactverbod aan hem was opgelegd en tevens bleek uit dit telefoongesprek dat hij zich in de toekomst niet aan dit contactverbod zou houden. Hij was volgens uw verklaringen tijdens dit telefoongesprek immers bijzonder agressief en razend op u omdat u er de politie bij betrokken had (CGVS, pg. 9).”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Ten onrechte tracht zij de voormelde vaststellingen immers te minimaliseren en te vergoelijken door te poneren dat er veel dreigtelefoons waren en dat er naar aanleiding van sommige van deze telefoons wel en naar aanleiding van andere telefoons geen contact werd opgenomen met de politie. De voormelde vraagstelling en verklaringen hadden namelijk duidelijk betrekking op hetgeen verzoekster en haar echtgenoot ondernamen naar aanleiding van de eerste dreiging na het opleggen van het contactverbod. Dat verzoekster daarbij aangaf dat zij de politie niet contacteerde terwijl haar echtgenoot aangaf dat zij dit wel deden, doet weldegelijk en op manifeste wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas en problemen.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ten derde, legden u en uw man weinig consistente verklaringen af over de aanwezigheid van uw man bij het eerste bezoek van E. (...) aan jullie huis nadat er aan hem een contactverbod was opgelegd. Zo vertelde u hierover dat E. (...) enkele dagen na de dreigtelefoon (zie supra.) naar uw huis kwam en hij hierbij naar u riep en u beledigde. U vertelde dat uw man hierbij aanwezig was en hij uit het raam keek. Voorts maakte u zich zorgen dat uw man in de verdediging zou gaan en E. (...) zou aanvallen. Later tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde u nogmaals dat uw man tijdens dit incident thuis was (CGVS, pg. 10 & 11). Dergelijke verklaringen vallen moeilijk te rijmen met de verklaringen die uw man aflegde over het eerste bezoek van E. (...) aan uw huis nadat er een contactverbod aan hem werd opgelegd. Zo verklaarde uw man aanvankelijk dat hij dacht dat hij op dat moment niet aanwezig was. Enkele vragen later bevestigde hij opnieuw dat hij dacht dat hij toen niet aanwezig was. Uiteindelijke beweerde uw man dat hij niet meer wist of hij toen thuis was of niet (CGVS man, pg. 6). Bovenstaande weinig consistente verklaringen van u en uw man over het eerste bezoek aan uw huis van E. (...) nadat er een contactverbod aan hem werd opgelegd, waarbij u enerzijds zeer duidelijk aangaf dat uw man hierbij aanwezig was terwijl uw man anderzijds vermoedde dat hij hier niet bij aanwezig was, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw man over dit incident coherente en duidelijke verklaringen zouden kunnen afleggen. Dit betrof immers het eerste moment waarop E. (...) naar uw huis kwam nadat het contactverbod tegen hem werd uitgevaardigd én bovendien bleek hier nogmaals uit dat hij zich niet aan zijn contactverbod zou houden.”

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Opnieuw tracht zij de voormelde, frappante tegenstrijdigheid tussen haar gezegden en deze van haar echtgenoot ten onrechte te minimaliseren. Zowel de vraagstelling als de verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot in het kader van het voorgaande hadden duidelijk betrekking op de eerste keer waarop E. hun woning bezocht nadat het contactverbod was opgelegd. Dat zij hierover dermate tegenstrijdige verklaringen aflegden, doet op fundamentele wijze verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters vermeende asielrelaas, problemen en vrees.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ten slotte, is het bijzonder vreemd én weinig logisch dat zowel u als uw man geen ernstige pogingen ondernamen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten of bij derden toen u opnieuw bedreigingen ontving van E. (...) nadat er tegen hem een contactverbod was uitgevaardigd. Zo verklaarde u aanvankelijk tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u niets ondernomen had toen u voor het eerst een dreigtelefoon ontving van E. (...) nadat er een contactverbod tegen hem was uitgevaardigd. U zou pas contact opgenomen hebben met de politie toen E. (...) voor het eerst weer naar jullie huis kwam (CGVS, pg. 10). Voorst vertelden zowel u als uw man dat jullie geen ernstige poging ondernamen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten én jullie acties zich louter beperkten tot het af en toe bellen van een politiepatrouille wanneer E. (...) naar jullie huis kwam (CGVS, pg. 10-12; CGVS man, pg. 6 & 7). Tevens gaf u aan dat u na de dreigtelefoon van E. (...) in oktober 2019 - waarna u de beslissing zou genomen hebben om het land te verlaten (zie supra.) - niet de moeite deed om de autoriteiten of de politie hierover in te lichten (CGVS, pg. 14). Daarnaast verklaarde u nooit de hulp van een advocaat ingeschakeld te hebben voor de problemen die u met E. (...) zou gekend hebben nadat er een contactverbod tegen hem was uitgevaardigd (CGVS, pg. 12 & 14). Ten slotte, kon u op geen enkele manier documenten of bewijzen voorleggen die aantonen dat u nog een officiële klacht indiende bij de politie omtrent de problemen die u met E. (...) gekend zou hebben nadat er een contactverbod tegen hem was uitgevaardigd (CGVS, pg. 12). Dergelijke passieve handelingswijze vanwege u en uw echtgenoot, met name dat zowel u als uw man geen ernstige stappen ondernamen om een advocaat onder de arm te nemen of een formele klacht in te dienen bij de autoriteiten tegen E. (...), is niet aannemelijk in de door u geschetste context. Uit uw verklaringen bleek immers dat u voorheen wel degelijk snel hulp en bescherming kreeg van de autoriteiten voor de bedreigingen van E. (...). Zo verklaarde u dat u voorheen een klacht indiende tegen E. (...) én er enkele weken later een

contactverbod tegen hem werd uitgesproken (CGVS, pg. 8 & 9). De uitleg die u verschaftte voor het feit dat u en uw man geen enkel ernstige poging ondernamen om nog bescherming bij de autoriteiten te verkrijgen of hulp aan een advocaat te vragen, overtuigt het CGVS bovendien niet. Vooreerst verklaarde u dat u geen klacht tegen E. (...) indiende omdat uw man vertelde dat hij connecties bij de politie had en de politie corrupt is (CGVS, pg. 9 & 12). Dit is echter louter een blote bewering die zowel u als uw man op geen enkele wijze staven. Uw man geeft hierbij immers zelf aan dat dit slechts een vermoeden betreft (CGVS man, pg. 6). Tevens is het weinig waarschijnlijk dat E. (...) beschermd zou worden door de politie aangezien u – zoals reeds eerder werd opgemerkt – er voorheen in geslaagd was om een klacht in te dienen tegen hem en er aan hem een contactverbod werd opgelegd. Voorts beweerde u dat de politie enkel iets kon ondernemen als hij geweld zou gebruiken tegen u (CGVS, pg. 9). U gaf echter meteen toe dat de wet ondertussen veranderd is en ze nu mannen die hun voormalige partner dermate lastigvallen effectief kunnen vastzetten (CGVS, pg. 9). Bijgevolg ondermijnen voorgaande vaststellingen met betrekking tot het bijzonder vreemde en weinig logische gedrag van u en uw echtgenoot – met name dat u en uw man geen ernstige poging ondernamen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten of bij een advocaat voor de bedreigingen die jullie van E. (...) ontvingen nadat er tegen hem een contactverbod was uitgesproken – verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij beperkt zich ertoe de aandacht te vestigen op de – beperkte – pogingen die zijzelf en haar echtgenoten ondernamen en eenvoudigweg aan te geven dat de vraag of deze al dan niet ernstig waren een loutere interpretatie betreft. Hiermee doet zij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motieven. De Raad treedt verweerder bij waar deze vaststelt dat het niet aannemelijk is en afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het aangevoerde relaas dat verzoekster en haar echtgenoot nadat E. hen opnieuw zou hebben benaderd na het opleggen van het contactverbod, hoewel dit gelet op het verleden en hun individuele context weldegelijk en zeker van hen mocht worden verwacht, geen ernstige poging zouden hebben ondernomen om bescherming te krijgen vanwege hun lokale en nationale autoriteiten. Met haar boude, algemene en ongefundeerde beweringen inzake de bezetting en het functioneren van de politiediensten in Georgië en het vermoorden van vrouwen door mannen in dit land, die verzoekster op generlei wijze staft of onderbouwt aan de hand van enig begin van informatie en die gelet op haar voormelde verklaringen inzake haar individuele situatie hoe dan ook in het geheel geen verklaring kunnen bieden voor het nalatige handelen van verzoekster en haar echtgenoot, doet verzoekster aan deze vaststelling op generlei wijze afbreuk.

Verzoekster kan aan het voorgaande evenmin afbreuk doen met de algemene bewering dat verweerder *“in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan”*.

De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, waaronder de reeds hoger besproken notariële akte, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Wat betreft de documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, met name de reispassen van u, uw man en uw kinderen, de notariële akte met betrekking tot de reistoelating van E. (...) voor uw zoon A. (...) en de officiële vertaling van deze akte in het Frans, dient te worden opgemerkt dat deze enkel uw identiteit en herkomst uit Georgië staven en het feit dat uw zoon een reistoelating kreeg van E. (...), wat in deze beslissing niet wordt betwist.”

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekster toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Uit het voorgaande volgt dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor de toekenning van internationale bescherming in aanmerking komt. Bijgevolg staat vast dat verzoekster afkomstig is uit een veilig land van herkomst, heeft verweerder, rekening houdend met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, verzoeksters verzoek

om internationale bescherming met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet met recht als kennelijk ongegrond beschouwd en dient verzoeksters beroep te worden verworpen.

3.11. Gelet op het voorgaande, is verzoeksters verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet dienstig. Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT